

DE KRACHT VAN DE GEDACHTE

29 maart 1957

Goedenavond vrienden,

Ik moet u erop wijzen, dat wij, sprekers van de Orde, niet alwetend of onfeilbaar zijn. Mijn onderwerp voor deze avond is: De kracht van de gedachte.

Een gedachte heeft kracht. Deze kracht is al zuiver dierlijk te verklaren. Want elke gedachte is een wisseling van zeer kleine stromen van cel tot cel. Hierdoor ontstaan in en rond de hersenen kleine krachtwervelingen, die als een pseudo-magnetisch krachtveld kunnen worden waargenomen. Kortom, een gedachte is niet iets wat alleen in u besloten blijft. Gedachten zijn nog wel tolvrij. Stelt u zich gerust. Er is niemand die u zonder meer de geheimste gedachten kan lezen. Dat kan zelfs de beste telepaat niet. Er is nu eenmaal een soort van demping, die deze straling, tenzij scherp gericht en omschreven, voor een ander minder begrijpelijk maakt. Maar het neemt niet weg, dat desondanks die krachten toch merkbaar buiten u uittreden.

Wanneer wij bv. op een avond als deze samen zijn, dan zien wij, dat naarmate de gedachten meer geconcentreerd worden, langzaam maar zeker een betrekkelijk homogeen veld zich opbouwt. De gedachten, die hier worden uitgesproken, reiken dan als invloed zelfs vele meters buiten dit gebouw. Bijvoorbeeld: op een Steravond kan - bij optimale condities - de aanwezige kracht van geest en stof tesamen uitreiken tot een afstand van 8 à 10 km. Op een gewone avond is ons bereik - dus de uitstraling van gedachten en krachten - ongeveer 800 meter in alle richtingen. Ik geef dit nu maar als voorbeeld, opdat u niet alleen zult kunnen begrijpen dat gedachten toch werkelijk ook krachten zijn, maar dat die krachten onder omstandigheden, zelfs in uw eigen wereld, betrekkelijk ver kunnen reiken.

Nu is er zeer veel over gedachtekracht gezegd en geschreven. Ik hoop, dat u het mij niet kwalijk neemt, wanneer ik mij van citaten zoveel mogelijk onthoud. Ik ben n.l. van mening, dat een in deze tijd passend voorbeeld vaak beter is, dan een reeks van aanhalingen uit oude boeken en toespraken die in deze tijd vaak moeilijk en onbegrijpelijk aandoen.

Ik begin dus maar eenvoudig. U hebt gedachten. Die gedachten zijn krachten. Op welk terrein werken die krachten? Zij zijn meetbaar, dat is in een van de vorige lezingen al uitgelegd. De intensiteit van een gedachte, een emotie, is ook heden ten dage al meetbaar, maar alleen in contact met u of zeer in uw nabijheid. Dat komt, omdat de trilling, waarmede de gedachte wordt uitgezonden zó hoog is, dat de doorsnee mens en ook de doorsnee menselijke apparatuur niet in staat is de hoge trilling zelf vast te stellen en te verwerken. Wat geregistreerd en gemeten wordt is de amplitude, een wisselende stroomsterkte als het ware. Dus ongeveer zoals dit ook bij een radiosignaal voor kan komen tijdens een geluidsuitzending.

Deze gedachtenstraling grijpt dan ook in op gebieden, die men normaal wel zegt niet te bestaan. Zoals wij ook bij veel normalen heten niet te bestaan. Nu is dat laatste iets, waar ik niet verder op in ga. Per slot van rekening: ik besta en daarmee basta. Wanneer een ander zegt, dat ik niet besta, kan ik met evenveel recht die ander zeggen, dat hij ook niet bestaat.

Maar deze gedachtekracht komt dus op ons eigen terrein, op ons eigen gebied - de geestenwereld - terecht. Zij is daar werkzaam, zij is daar waarneembaar. U vraagt zich misschien wel eens af: hoe komt het toch, dat die geest zoveel afweet van de finesses van het menselijke leven? Eigenlijk is dat heel eenvoudig. Uw gedachten dringen vaak aan ons beelden op - of wij nu willen of niet - die weliswaar niet in gevoel omschreven zijn, zodat wij dus niet precies weten wat u nu denkt wanneer de baas loonopslag weigert of uw man moppert dat het eten niet op tafel staat. Dat is misschien maar goed ook, want anders zou zo onze hoge sfeer opeens niet zo hoog meer zijn. Maar het beeld van uw wereld dringt wel degelijk bij ons door. Dat betekent iets heel belangrijks. Wanneer de kracht van uw gedachten bij ons doordringt, voor ons afleesbaar en waarneembaar is, dan houdt dat in dat krachten van gelijke grootte in onze wereld ook bestaan. Dan houdt dat in, dat vanuit onze wereld, onze sfeer, met die krachten gewerkt kan worden op de wereld. Dat houdt ook in dat u met uw gedachten - of u wilt of niet - heel wat gebieden bereikt, die voor u als mogelijkheid niet eens schijnen te bestaan, die u zich helemaal niet bewust bent. Voorbeeld: Ik noem de man Jan, ofschoon hij evengoed anders zou kunnen heten. Deze Jan beweegt zich door het leven met iets van die-koe-in-de-porseleinkast-bevalligheid, die sommige

mensen nu eenmaal over zich hebben. Hij heeft om het zo eens te zeggen, twee rechtervoeten en twee linkerhanden. Jan vindt dat natuurlijk helemaal niet prettig. Op een gegeven ogenblik heeft hij een paar fouten gemaakt. Daarop wordt aanmerking gemaakt. De eerste reactie van Jan is een gedachte: hadden zij dat maar niet gezegd, waarom moeten zij nu juist dit weer zeggen? Ik vind het gemeen dat zij het zeggen. Zo begint het meestal.

O, het proces gaat bliksemsnel. Dit is vaak de aankondiging van een opkomende cholerische woede. Op het ogenblik dat dit wordt gedacht, gaan dus de gedachtetrillingen uit en bereiken bepaalde geestelijke sferen. In een van die sferen bevindt zich iemand, die een hekel heeft aan allen, die nu op aarde leven en hoopt ze eens even te pakken te kunnen nemen. Ik wilde, dat ik alle mensen ongelukkig kon maken, denkt deze. Wat? Daar tref ik juist een begin van een haatgedachte die moet ik gaan versterken! Dus zendt hij gedachten, dus ook krachten, terug uit zijn wereld: Ja, sla de boel maar kapot. Neem dat toch niet, man! En onze Jan, die anders op de duur gezegd zou hebben: nu ja, ik ben ook dom geweest, dat gebeurt mij wel meer... . Hij loopt nu opeens roodheet aan. Waarom altijd ook tegen mij? Hij zet dan een hele grote mond op en slaat erop. Hij gooit misschien veel in zijn leven daarmee aan stukken, terwijl het helemaal niet nodig was.

U kunt zich de toestand misschien voorstellen. Het werkt ook omgekeerd. U staat tegenover iemand, die zó woedend is, laten wij de vrouw van Jan maar nemen en haar dan Liesje noemen. Liesje staat tegenover haar woedende Jan en denkt: Heer, help mij en geef mij kracht. Ik weet, dat hij het zo niet bedoelt. Ik moet kalm weten te blijven. Hij meent het toch niet zo kwaad. Ik moet hem kalmeren. Wanneer de achtergrond nu niet is: die gemene vent, maar daarentegen, ik wil die mens helpen..., dan gaat ook die gedachte uit. In onze sfeer zijn er bv. zeer velen, die vrede willen geven. Wat is dan het resultaat? Ook hier is iemand, die zegt: daar bidt iemand om kracht en vrede. Ik zal helpen... . Zo krijgt Liesje op dat ogenblik een beheersing die zij anders misschien meestal niet bezit, want zij kan ook wel eens uit haar slof schieten. Maar door deze gedachten en de krachten daarmee in verband staande, is zij nu sterk. Zij kan zich beheersen en waarschijnlijk, zelfs de woede van Jan, ondanks alle nadelige invloeden, kalmeren zonder verdere schadelijke gevolgen.

Hier hebt u dan een voorbeeld. Een simpel geval. Zó simpel, dat zij in haast elk leven vaak voorkomt. Maar als u de consequenties van het voorbeeld nog even wilt overdenken. Hoe vaak denkt u niet iets lelijks over een ander? Ik zie dat vaak uit gedachtebeelden, die ons bereiken. Zo zag ik bv. een volle tram. Daar staat een dame, die is wezen teaën en winkelen. Zij is wat vermoeid. Op een bankje zit een jonge man. Zij weet niet of hij misschien zoëven hard gewerkt heeft, of dat hij uit is geweest naar een bioscoop of zo. Daar denkt zij overigens niet over na. Zij moet staan en haar voeten doen pijn. Dan begint zij te denken. Eigenlijk had die jonge man voor mij op moeten staan, maar ja, beleefdheid is er niet meer... . Hoe langer de tram voort schommelt, hoe langer de voeten pijn doen, hoe feller zij denkt. Op de duur zou zij de jonge man wel een ongeluk toe willen wensen, alleen maar omdat hij blijft zitten en er geen acht op slaat, dat zij moet blijven staan. Dit komt vaak voor. Het beeld is heus niet overdreven. Maar wat zou u nu zeggen, als die gedachten eens werkelijk invloed hadden? Als daardoor die jonge man, die misschien heel de dag hard heeft moeten werken, door een fietser wordt aangereden, zodat hij nog meer last, pijn en ellende heeft. Dat is dan toch niet aanvaardbaar, nietwaar?

Beeldt u eens in, dat iemand heel dom is. Wanneer u dat intens genoeg doet, zult u zien, dat hij niet meer in staat is aan zijn gedachten op de juiste wijze uitdrukking te geven. Zo kan men een mens langzaam maar zeker in het negatieve drijven. Want de gedachte "dom" wordt op enigerlei manier vaak opgevangen. Die mens voelt dan: men aanvaardt mij niet, men begrijpt mij niet. Wanneer die mens behoefte heeft zich uit te spreken, wordt hij steeds wanhopiger. Hij kan zich niet meer uiten. Hij verwacht zich in tegenspraken. Vaak wordt zo een heel goed idee, een heel belangrijke mogelijkheid eenvoudig gewurgd door de gedachten van anderen. Dat is niet prettig. Nu weet ik wel, dat hier al over is gesproken i.v.m. de wereldvrede, enz. Wij kunnen het dichter bij huis zoeken.

Elke gedachte, die u uitzendt, vrienden, goed of kwaad, onverschillig, of vol met medeleven, - elke emotie en elke gedachte, die deze uitdrukt, - bouwt iets voor u op in een andere wereld. Een wereld, die u nu nog niet kent. In die wereld bouwt u zich alles op uit de hier uitgestraalde gedachten. Met andere woorden, elke gedachte die u hier aan een ander toezendt, of wijdt, is een deel van uw leven in een andere wereld. Elke gedachte, die u een ander toezendt en die op enigerlei wijze of om enigerlei reden, door een ander wordt weerkaatst, zal volgens de

eenvoudige wetten van de magie, tot u terugkeren en haar invloed uitoefenen op uzelf. Dat kan dan op de duur tot een soort obsessie, tot een soort waanzin worden.

U hebt allen waarschijnlijk wel het verhaaltje gehoord van de goudzoeker die een warm plekje bij de haard wilde hebben. Zodra hij een bar-room binnen kwam, riep hij dan ook uit: "Goud, goud! Ik heb goud gevonden achter in het Blue Pine dal". Iedereen vloog er op af en ging op weg naar het Blue Pine dal. De goudzoeker vond zich een plaats aan de haard en dronk een borreltje. Maar toen hij ze allen zag gaan, dacht hij op de duur: "Misschien is het toch waar. Misschien zal er werkelijk wel goud zitten". Het verhaal vertelt dat hij toen verder halfdronken en onvoldoende uitgerust verder terug is gegaan naar dat Blue Pine dal en er de dood vond als gevolg van een longontsteking. Het is een anecdote, maar zij vertelt ons iets over de werking van onze eigen gedachten. Er komt een ogenblik, dat u in uw wereld om de een of ander reden een leugentje gebruikt. Bv. "Nee, hoor, morgen is het zeker in orde". U weet wel, dat het morgen niet in orde kan komen, maar u hebt de andere daarmee gerust willen stellen. Zeg, dat het een werkje is, wat u voor die ander doet. U weet wel, dat u zelf heel hard zult moeten werken, wilt u het overmorgen klaar hebben. Maar op de duur gaat u het zelf ook geloven, u werkt dus minder hard, omdat u het werk nu geheel verkeerd inschat. Komt zo iemand dan morgen of overmorgen. "Is het nog niet klaar?", dan zeg je eerlijk, "Ik dacht ook, dat het klaar zou zijn." Maar in feite heb je gefaald met alle mogelijke gevolgen vandien.

Realiseer het u goed, vrienden, een gedachte, een op en ander gerichte kleine leugen, die u gemakshalve uitspreekt, kan uzelf meeslepen. Er is eens een heel klein mannetje geweest, dat, eigenlijk omdat hij niets anders te doen had wat hem interesseerde, zei: "Wij zijn toch wel een superieur ras onder de mensen". Hij wist wel, dat het niet waar was, maar hij zei het met overtuiging als een afreageren van een minderwaardigheidscomplex. Die leugen is uiteindelijk ontaard in een wereldoorlog. Zo hebt u hier misschien nooit aan gedacht, maar toch is het zelfs in uw eigen wereld zo mogelijk, alleen maar door een enkele leugen, een enkel waanidee van een enkele mens.

Hoe moet de werking dan wel zijn in onze werelden, waar de gedachten niet aan banden liggen? Waar een gedachte, die u uitstuurt soms haast hetzelfde is als een wolf, die je op prooi ziet uitgaan. Wanneer er dan anderen uw gedachten gaan delen, wordt het een hele horde. En waar op jagen zij? Op u zelf. Het beheersen en scholen van de gedachten is dan ook voor de mens, die bewust en gelukkig wil leven, een noodzaak. Juist omdat de gedachte een kracht is, een kracht, die soms zelfs ontstellend sterk door kan werken, niet alleen in één wereld, of één bestaan, maar een invloed die meerdere werelden beroert en invloed heeft op het verloop van meerdere levens, die u nog door moet maken.

In een oud kaballistisch boek staat, dat toen de Heer de Hemelen en de engelen had geschapen, Hij met hen sprak over de Schepping van de mens. Een van hen, Lucifer, luisterde niet goed en dacht zo bij zich: "Ik zou eigenlijk best op de troon van God willen zitten. In dat geval waren het mijn mensen geweest. Dat zou mij beter lijken". Het is natuurlijk een legende. Maar volgens het verhaal beïnvloedden zijn gedachten anderen zó sterk, dat zij hem zeiden: "Lucifer, je bent zo schoon, je had eigenlijk op de troon van God moeten zitten". Lucifer zei toen tot zichzelf: "Ja, ik ben schoner dan alle anderen, daarom zou ik rechtens op die troon moeten zitten", en sprak tot God: "Heer, laat mij op Uw troon zitten. Want wat U wilt doen is zo volgens mij, niet goed". Daar had je het gegooi in de glazen. Want God kan niet dulden dat in een gespleten geheel beide zijden licht blijven. Daardoor werd dus Lucifer tot Vorst van de Duisternis. Om u nu het slot van de legende niet geheel te onthouden, ofschoon het hier verder weinig ter zake doet, geef ik haar weer. Maar bedenk, dat deze legende stamt uit een pre-feministisch tijdperk. God schiep na deze strijd de mens. En de duivel, om niet achter te blijven, schiep kort daarop de vrouw. Dit is dan het slot. Maar waar het op aan komt: wij zijn in wezen allemaal een klein beetje als Lucifer. Wij denken ook, wij zouden dat wel anders en beter doen. Allemaal kennen wij dergelijke ogenblikken, onverschillig of het nu de boer is die beweert, dat regen en zon wel wat anders verdeeld zouden kunnen zijn, of dat u het bent, die meent, dat in uw leven toch wel heel wat dingen door God beter beschikt hadden kunnen worden.

Wij zijn allen min of meer geneigd om te zeggen: "God, met die troon van U, zouden wij eigenlijk toch nog beter weg weten". Voor onszelf is dat meestal een dwaasheid, die wij niet beseffen. Maar het kan wel eens zijn, dat anderen daar ook aan gaan geloven. Dan krijgen wij mensen die half waanzinnig zijn als bv. de Romein Caligula, die werkelijk meende God te zijn, evenals Nero. Beiden zijn aan deze verbeelding ten onder gegaan. Zij zijn niet alleen stoffelijk, maar ook geestelijk ten onder gegaan. Dan krijg je machtsdromen. Je hebt die dingen vaak als een droom

in je hart en meent, als ik het maar niet zeg, is het niet erg. Maar al zeg je het niet, het werkt in je. Wat meer is, het werkt ook in onze wereld. Het trekt krachten aan en stoot andere krachten af. Het verandert uw leven en uw wereld. Daarom is het scholen van de gedachten een noodzaak. De kracht van de gedachten, alleen al door het feit, dat zij bestaat, roept om een beheersen van de gedachten, opdat de krachten, die daarin schuilen niet bewust of onbewust, verkeerd gebruikt zullen worden.

U wilt mij natuurlijk vragen, hoe doe je dat dan? Ik kan mijn gedachten toch niet aan banden gaan leggen? Neen, dat kunt u natuurlijk niet. Maar u kunt wel steeds trachten voor jezelf te erkennen, hoe je eigenlijk denkt. Daar hoeft u tegen de buitenwereld niets van te laten blijken, evenmin als u al uw gedachten aan de buitenwereld zult zeggen. Vraag je steeds af: Is, en zo ja, waar is mijn denken fout? Voorbeeld: iemand, die je lief hebt, sterft. Je zou hem terug willen halen tot het leven. Je neemt er geen genoegen mee. Je vervloekt soms God en alle geesten, omdat deze je is ontvallen. Een begrijpelijke emotie. Maar juist daardoor verbreek je de banden die er nog bestaan. Je maakt het jezelf daardoor onmogelijk om dan teminste het contact nog te handhaven in de fijnstoffelijke wereld, waarin de overgegene meestal vertoeft. Wat meer is, daardoor schep je een verbittering in de wereld, die door anderen kan worden gedeeld, tot men op de duur gezamenlijk uit gaat roepen: "God is onrechtvaardig..." . Je bedoelt daarin ook: "Ik heb hierop toch wel recht...". Dit, terwijl je in het leven geen enkel recht hebt. Deze wijze van denken is geestelijk fataal. Realiseer je in zo een geval liever, dat er duizenden mensen sterven op elk ogenblik van de dag. Dat er duizenden eenzaam achter blijven op elk ogenblik van de dag. Realiseer je, dat je in feite alleen lijdt door een misverstand omtrent de werkelijkheid van het leven en de werkelijke geaardheid van de wereld.

Je bent misschien arm en je zou rijk willen zijn. Je zou alle bezit en macht op de wereld de jouwe willen noemen. Zeker, natuurlijk om heel veel goed te gaan doen. Maar je zou het dan toch maar eerst willen hebben. Bedenk dat op een wereld met zoveel mensen er ten hoogste 5 à 6 miljoen rijk kunnen worden genoemd. Alle anderen zijn arm, of iets minder arm. "Je" bent geen uitzondering op de wereld. Je bent in de eerste plaats deel van een grotere eenheid. Wanneer je het eigenlijk goed bekijkt, heb je het heus nog zo slecht niet. Degenen, die hier in Nederland leven op een absoluut minimum, leven nog goed vergeleken bij degenen, die op minder dan het werkelijk noodzakelijk minimum verhongeren en stervan in Azië en in Afrika, in Zuid-Amerika en soms zelfs in de sloppenwijken van de grote steden in de U.S.A. Wanneer je je dat realiseert, dan zul je je ontevredenheid, je gedachte van onrecht en ongeluk in bedwang kunnen houden.

Te zeggen: "Ik geloof niet aan God", is je recht, maar probeer dan niet God te doden, of te verwensen, want daarmee erken je Hem. Door de haatgedachten, die ook hiermee meestal gepaard gaan, zul je en voor jezelf en voor anderen de demonische haatgedachten steeds sterker naar voren brengen. Wie vertrouwt op God, kan een tegenspoed overwinnen, een tegenstander met rust laten. Maar wie niet op God vertrouwt, zal ook zichzelf niet helemaal kunnen vertrouwen en zal iemand als tegenstander aanvallen, die in feite geen vijand was en geen aanval op het oog had.

Kunt u zich dit alles realiseren? Gedachten beheersen betekent voortdurend weten, wat je bezit en niet slechts zien wat je zou willen hebben, maar nog niet je eigen kunt noemen. De gedachten beheersen betekent naar de waarheid zoeken, steeds weer, en niet jezelf en de wereld beliegen. Beheersing van de gedachten wil zeker niet zeggen: niet denken, maar wel jezelf in het denken steeds corrigeren. De mens, die zijn gedachten steeds corrigeert, zal tot zijn verbazing ontdekken, dat er veel vreemde krachten meespelen in het rijk van de gedachten. Hij zal ontdekken, hoe vrede en geluk, de vlotheid van leven en werken, geheel afhangt van zijn eigen wijze van denken. Hij zal zich leren realiseren, hoe het verschil tussen afgrondelijke smart en grote vreugde alleen soms ligt in de wijze waarop je denkt over de wereld en al wat er in gebeurt. Wat meer is: een mens die zijn gedachten goed leert beheersen, die meester is over al hetgeen hij denkt, leeft bewuster. Door dit vergrootte bewustzijn zal hij in staat zijn achter zijn eigen gedachten nieuwe waarden te erkennen. Zo zul je op kunnen klimmen tot een hoger doel en een hoger bereiken. Zo, vrienden, nu wil ik toch nog een klein stukje citeren:

Wie meester is over de gedachte, is als een voerman, die zijn paarden beheerst. Met grote snelheid brengen zij hem verder en het doel wordt bereikt in een ware vreugde van beleven. Doch wee de voerman, die zijn paarden niet meester is. Zij brengen hem van de weg, jagen met hem in de wildernis en laten hem daar achter, verslagen en half dood, terwijl zij voortrazen, hem niets meer latende dan pijn en eenzaamheid.

Dat slaat op de gedachte, evenals dit:

De gedachte is als de zon. De gedachte, die lichtend is, verlicht de wereld en doet haar leven. De gedachte, die duister is, is echter als de nacht. Zij doet het leven stilstaan, brengt de demonen tot ontwaken en doet spoken dwalen over een verlaten wereld. Sterker nog is dit. Wie zijn gedachten beheerst en richt ten goede, richt zich op een kracht, die hij misschien nog niet zal erkennen, maar die reeds in hem schuilt. Doch wie ten kwade denkt, vermindert zijn eigen krachten en wordt de speelbal van al wat er rond hem leeft en werkt.

Ik hoop, dat u ook de consequenties hiervan zult begrijpen. Het is niet zo moeilijk te beginnen met het scholen van je gedachten. Er wordt niet van u gevergd, dat u mediteert, of contempleert. Wilt u het doen, zoveel te beter. Maar niemand vraagt het van u, noch kan het van u eisen. Wanneer wij u geestelijk willen leiden, dan moeten wij u zeer dringend (aan)raden: Leer uw gedachten te beheersen. Leer van uw gedachten iets te maken, dat het leven meer blij maakt. Leer je gedachten te richten, opdat zij meer kracht betekenen in je leven, meer vermogen geven tot volbrenging. Beheersing van de gedachte wil zeggen, van u niet iemand maken, die iets had kunnen zijn, maar iemand, die iets is. Denk niet, dat het daarvoor al snel te laat is. Wie zijn gedachten bewust ten goede blijft richten, beheerst, maar één ogenblik desnoods voor hij sterft, heeft reeds in onze wereld daardoor een kracht gewonnen, die hem goed ten stade zal komen. Wie geleerd heeft op aarde zijn denken bewust te leiden en te beheersen, wie zo door de uitstraling van gedachtekracht ook reeds in andere sferen voor zich een harmonie op heeft weten te bouwen, een absolute eenheid met die wereld, zal dan ook in die wereld volledig weten, wat daar geluk en vrede betekenen.

Bedenk wel, het beheersen van de gedachten is niet alleen maar een wissel op het hiernamaals. Beheersen van de gedachten is een middel om ook hier in uw eigen wereld reeds gelukkig, goed en prettig te leven, een leven te voeren met een inhoud. Daarnaast, op het ogenblik voor u misschien nog secundair, brengt het met zich een voortbestaan onder gunstiger condities dan anders verwacht zou kunnen worden, met grote mogelijkheden tot vreugde en bewustwording en een vermindering van de noodzaak terug te keren tot deze, uw wereld. Dit alles enkel, door steeds zo reëel mogelijk, zo bewust mogelijk steeds uw eigen gedachten te leiden en te beheersen.

Vóór ik nu afscheid van u ga nemen, moet ik nog één ding doen. Zo-even vergeleek ik in een aangehaalde overlevering de vrouw met een schepping van de duivel. Mag ik hier dan met de hand op het hart verklaren dat ik voor mij dit niet aan kan nemen. Toen God de man schiep zal zeker de duivel niet hebben geschapen, want anders, vrienden, zouden haast alle mannen op de wereld naar de duivel gaan. En dat wil ik toch niet aannemen.

Vraag: Waren in het begin van de wereld niet alle mensen dubbelslachtig?

Antwoord: Een dergelijke fase heeft inderdaad bestaan. Maar dat was lang voordat de mensen werkelijk mensen waren. Voor een verder antwoord verwijs ik u naar de "Vragenrubriek".
Goedenavond.

DE ROL VAN DE SUGGESTIE IN DE GENEESKUNDE

Goedenavond vrienden,

Aan mij de taak uw eigen onderwerp te behandelen.

Reactie: De rol van suggestie in de geneeskunde.

Wanneer een mens lichamelijke kwalen en feilen vertoont kunnen deze weliswaar organisch zijn, of in de organen worden veroorzaakt door van buiten optredende invloeden, maar desondanks heeft het denken op de vatbaarheid voor zowel het verloop als voor de genezing van de ziekte binnen het lichaam een zeer sterke invloed. De gedachte en dus ook het zenuwstelsel neemt een zeer groot deel van de beschikbare levenskrachten op. Naarmate meer zorg, meer mismoedigheid bestaat, zal men zich op de wereld minder thuis en meer ongelukkig voelen, en zal men meer van de levenskrachten in zenuwspanningen nutteloos vegeteren (opgebruiken?), terwijl die krachten gelijktijdig worden onthouden aan de delen waarin zich het ziekteproces afspeelt.

Wat meer is, wanneer de aandacht het sterkst op het ziekteproces gericht wordt, zal vaak het brandpunt van alle problemen en tegenstellingen die in het leven bestaan - bewust, zowel als onbewust - juist daar liggen, waar voor de mens het ziekteproces het meest kenbaar is. Het gevolg is dan veelal dat juist de area (gebied; Red.) waar het ziekteverschijnsel optreedt hierdoor ontdaan (aangetast; Red.) zal worden, wat kan leiden tot een versnelde, of zelfs maar natuurlijke genezing. Het is duidelijk, dat men dan (niet), of slechts zeer moeilijk, alleen door het aanwenden van chemicaliën, of andere ingrepen het ziekteproces kan bemee- teren. Vandaar, dat wij mogen stellen, dat bij elke goede medicatie een zekere dosis suggestie ingesloten moet zijn. Naarmate de suggestieve invloed sterker wordt, zal ook het gevoel van welbehagen van de patiënt groter worden. Naarmate een grotere zekerheid van genezing in de patiënt aanwezig is, zijn geloof aan genezing intenser is, zullen de ziekteverschijnselen gemakkelijk in intensiteit verminderen. Het ontspannen zijn juist hierdoor en op dit terrein - van denkvermogen en als resultaat daarvan ook het lichaam - , bevordert het proces der genezing ten zeerste en maakt hierdoor onder meer de opname van geneesmiddelen door het lichaam mogelijk, daar deze anders door het lichaam niet aanvaard en verwerkt zouden worden. Het is heel vaak mogelijk om ziekten, vooral wanneer zij geheel of gedeeltelijk uit het zenuwstelsel en mede ook uit het gedachteleven voortkomen, zuiver langs de suggestieve weg te benaderen en te genezen.

Het lichaam heeft een recuperatievermogen (mogelijkheid tot herstel; Red.), dat slechts zelden volledig wordt uitgebuit. Voorbeeld: Een snijwond, die over het algemeen van enkele dagen tot zelfs enkele weken vraagt voor genezing, kan wanneer een voldoende suggestieve werking aanwezig is en de cellen wel beschadigd doch nog niet afgestorven zijn, geheel worden genezen in enkele uren en als een volkomen geloof aanwezig is betreffende een onmiddellijke genezing, vaak zelfs in enkele minuten. Dat betekent dat een dergelijk herstel van een kleine wond op deze wijze in deze tijd voor een ieder mogelijk zou zijn, indien slechts de noodzakelijke geestelijke voorwaarden vervuld zouden zijn. Mij dunkt, dat binnen de geneeskunde juist hier een zeer grote mogelijkheid en taak ligt in het gebruik van suggestieve waarden en krachten. Wat meer is: in dergelijke gevallen zou vaak bij het inschakelen van een hypnotisch bevel, dat een algehele ontspanning mogelijk maakt, dus een versnellen van het genezingsproces geheel op zijn plaats zijn.

Bij voorbeeld, wanneer bij een tandarts, - kleine operatie -, een tand wordt getrokken onder normale narcose, zal de gevoeligheidsperiode 6 tot 12 uren zijn, waarbij de pijn na een piek van ervaren langzaam afvlakt. Bloedingen treden dan op van ongeveer gedurende een uur tot zelfs tot 7 à 8 uren. Wanneer de patiënt daarentegen eerst onder hypnose is gebracht, dan zal blijken dat de bloeding tot een minimum kan worden teruggebracht en vaak reeds heeft opgehouden vóór de patiënt tot spoeling over kan gaan. Het pijngevoel is veel minder en overgrote gevoeligheid en kwetsbaarheid is binnen een kwartier verdwenen. Voegt men aan de hypnotische verdoving een posthypnotisch suggestie toe, dan zal het pijngevoel geheel wegblijven. De opgelegde reactie van het zenuwstelsel zal dan onmogelijk maken, dat de optredende pijnprikkels bewust worden ervaren. Hierdoor loopt de pijnperiode, onbewust ervaren, nog sneller af. Suggestieve methoden voor het bereiken van pijnloosheid e.d. zullen ook hier een grote rol spelen.

Wanneer een grote operatie zal moeten worden volbracht, is het begrijpelijk, dat regelmatig werken van het hart en functioneren van de organen wel zeer begeerlijk is. Indien de patiënt onder spanning staat en meent een groot gevaar te moeten doorleven, dan zullen juist deze spanningen verhinderen, dat zelfs onder narcose de patiënt zich geheel ontspant. De risicofactor wordt dan, vooral in meer kritieke gevallen, van 20 tot 60% verhoogd. Een suggestief optreden, de suggestie namelijk dat niets werkelijk ernstig gebeurt, zal met het versuffen van de patiënt uren vóór de eigenlijke operatie - wat tegenwoordig reeds vaak gebeurt - terwijl gedurende de periode van versuffing de suggestie "geen gevaar", "wees rustig" e.d., meermalen wordt herhaald , zal deze gevarennorm aanmerkelijk terug kunnen brengen. Ook hier een grote taak voor de suggestieve suggestie (mogelijkheid; Red.) in de geneeskunde.

Daarnaast bestaat vaak de mogelijkheid om zonder andere geneesmiddelen bepaalde ziekteprocessen langzaam te doen verdwijnen. Ook hiervoor gebruikt men suggestie. Zij wordt dan gericht op een vermindering van de gevoelde verschijnselen door een schijnbehandeling toe te passen. In sommige gevallen dienen hierbij broodpillen, gekleurde watertjes, en dergelijke. Het is misschien maar goed, dat de patiënten niet weten, hoeveel aqua destillata en hoeveel (i.c. hoe weinig; Red.)) werkelijk werkzame bestanddelen zij in hun drankjes soms krijgen. Ook dit mag naar mijn mening zeker worden genoemd als een toepassing van suggestie in de geneeskunde.

Verdere voorbeelden: De manier waarop de geneesheer zijn patiënt benadert met een suggestie, die een absoluut vertrouwen inhoudt van spoedige genezing. De wijze, waarop hij de patiënt zegt met een zekerheid, die hij misschien innerlijk niet bezit: zo is het, zo zal het gaan en zo zal het zijn. Deze wijze van optreden is ook heden algemeen gebruikelijk en maakt vaak een belangrijk, zo niet het belangrijkste deel uit van menige therapie. De suggestieve weg van benadering zou echter nog verder ontwikkeld moeten worden in de geneeskunde, vooral omdat in de laagste tijd de neurotische klachten - dus uit zenuwstelsel en denkleven stammende klachten - in aantal steeds toe blijken te nemen. Zeer veel van de heden optredende ziekteverschijnselen zullen dan ook kunnen teruggebracht worden tot een min of meer geestelijke oorzaak.

Waar de oorzaak van een ziekte geestelijk is, zal bij het erkennen van deze oorzaak en het geven van een passende suggestie een absolute genezing mogelijk worden. Immers, indien men het oorzakelijke denkproces kan reverseren (omkeren; Red.), brengt dit met zich, dat de patiënt hierdoor zelf zijn genezing bewerkstelligt, zonder dat verder gevaarlijke ingrepen, of ingrepen die een verandering in de innerlijke chemie van het lichaam betekenen, plaats hoeven te hebben. Daarom zien wij ook de laatste tijd, hoe menige psychiater menigeen, die naast andere methoden de psychologie gebruikt, bijzonder succesrijk uit het strijdperk komt. Dit is niet zó maar. De psychiaters, de psychosomatici en andere psychotherapeuten zijn n.l. in staat om de geestelijke gesteldheid van hun patiënten te erkennen en deze zo gunstig mogelijk te beïnvloeden. Helpen zij de gunstige ontwikkeling van sommige processen al door medicatie, dan zal hierbij vaak mede worden gelet op het suggestieve resultaat hiervan. Men maakt o.m. gebruik van de invloed die een tijdelijke, maar merkbare verbetering al kan hebben op de instelling en dus de gehele toestand van de patiënt.

Op de duur kan de suggestie van gevaar even schadelijk zijn als een suggestie van gezondheid, waar deze niet aanwezig is. Wanneer men voortdurend op suggestieve wijze blijft herhalen, dat roken longkanker wekt, zonder gelijktijdig daarnaast een middel te stellen, dat het roken onnodig dan wel gevaarloos maakt, kan men ervan overtuigd zijn, dat als resultaat van een dergelijke actie die wel zeer suggestief is, er ongeveer 25 tot 30 % meer longkanker voor zal komen dan tot op heden. Deze vermeerdering wordt eenvoudig georigineerd door een suggestief proces, waarbij de op zich reeds schadelijke bestanddelen de mogelijkheid krijgen bijzonder actief op te treden binnen de organen. Het is dus ook wel de taak van de geneeskunde er op toe te zien, dat geen negatieve suggestie zal worden gegeven. Een suggestieve waarschuwing tegen gevaren is alleen dan op zijn plaats, wanneer een tegengif, een geneesmiddel kan worden aangegeven, dat binnen het praktische bereik van de patiënt valt. Het gebruik van suggestieve waarden om het roken te verminderen en onaantrekkelijk te maken zou dan ook, juist door een niet steeds op grote gevaren te wijzen, maar op andere, minder sprekende waarden, bij de longkanker kwestie zeker niet zonder invloed blijven.

Suggestie kan zeer veel doen. In de toekomst zal de suggestieve methode ook vooral door bedrijfsartsen waarschijnlijk veel worden toegepast. Daar namelijk door suggestie een verbetering te krijgen is, die op de duur blijvend is en dus ook een voorkomen van het zich geregeld minder goed gevoelen of met minder vreugde werken, onmogelijk kan maken, zal men er toe over gaan, zelfs indien dit in het begin meer tijd en moeite vraagt, de patiënten - vooral zij, die regelmatig op de ziektelijst van de bedrijven voorkomen - met suggestieve invloeden te behandelen. Men zal langs suggestieve weg trachten hen te ontlasten van grote spanningen en problemen, eventuele onwennigheid en tegenzin in het werk op te lossen en hen zo te maken tot goede en harmonische arbeiders. Hierbij wordt dus niet alleen een goede werker geschapen, maar ook iemand, die gelukkig en gezond zal blijven in zijn werk en niet door zijn werk langzaam maar zeker zal kunnen worden vernietigd.

Soortgelijke suggestieve processen zijn reeds bijzonder dienstig gebleken, o.a. bij bevallingen. Er is een tijd geweest, dat men dit gebeuren zoveel mogelijk onder narcose of verdoving plaats deed vinden. In de laatste tijd begint men echter meer en meer gebruik te maken van een suggestief proces, waarbij zonder hulpmiddelen op geheel natuurlijke wijze de bevalling plaats kan vinden. De resultaten zijn zeer goed. Het gebeuren krijgt voor de moeder grotere betekenis en grotere vreugde, terwijl de pijnen, die zo gevreesd werden, juist door het vreugdig aanvaarden, draagbaar worden. Ook het kind zal bepaalde voordelen hiervan ondervinden. Het feit, dat door dit suggestieve proces een terugkeren tot meer natuurlijke waarden mogelijk gemaakt wordt, is zeker mede een van de grootste waarden, die reeds in deze dagen het suggestieve proces voor de mens kan bezitten.

Nu moet ik nog kort samenvatten. Alle geneeskunde, vanaf het begin der tijden, heeft grotendeels berust op suggestieve waarden. Deze worden soms aangevuld met waarnemen van het droomleven, waarbij de juiste suggestieve en verdere therapeutische maatregelen eenvoudig vaak afgelezen kunnen worden. In de vroegste tijden was het immers bekend, dat de vorsten - over het algemeen droomuitlegers - met zich voerden, waar zij ook gingen. Ook is bekend, dat tempelslaap en tempeldroom voorkwamen in veel landen om zo een genezing mogelijk te maken. Droom en droomuitleg werd en wordt daarnaast zeer belangrijk voor genezing geacht in andere gebieden. Hier is reeds een bewijs geleverd, dat dus geneeskunde in de Oudheid voor een groot deel althans op suggestieve processen was gebaseerd. Als een bewijs voor de waarde van de suggestie kan dan ook onder meer worden aangevoerd, dat reeds in de Oudheid opvallende resultaten bij genezingen bereikt konden worden.

De waarde van het suggestieve proces is misschien nog verder naar voren gekomen in de Middeleeuwen, toen menige dokter niet veel meer dan de doodgraver van zijn patiënten was. Daar was de komst van een geestelijke, het toedienen van het oliesel en dergelijke voldoende om een schijnbaar wonderdadig herstel te veroorzaken. In feite was het hier de suggestieve factor, die tegen alle toegepaste geneesmiddelen in, de ziekte tot staan bracht en overwon. Zo keerde de patiënt soms tegen alle goed bedoelde maatregelen van zijn arts toch nog tot een redelijk welzijn terug.

In deze dagen is het zeker nog vaak precies zo. In deze dagen begint men langzamerhand hernieuwd, langzaam maar zeker te begrijpen hoe niet enkel de onbewuste suggestie, maar juist de bewust toegediende suggestie belangrijk is, belangrijker soms dan het toedienen van geneesmiddelen. Een geneesmiddel kan wel een tijdelijke genezing brengen. Maar indien er een psychische oorzaak ligt, dan zal de wijze van genezing toch uiteindelijk resulteren in een terugval van de patiënt. Een zeer langdurig genezingsproces is dan wel het gunstigste, wat wij kunnen verwachten. Wordt echter suggestie angewend zonder verdere medicatie, dan zal bij een grotere inspanning van het lichaam de genezingstendens in het begin en ook later actiever zijn. Worden daarnaast dan nog de nodige medicijnen toegediend, dan zal juist deze wijze van werken leiden tot een snelle, goede en afdoende genezing. Wij moeten dus pleiten voor een toepassing van de suggestie in de geneeskunde, evenals op veel ander gebieden. Indien de mens zijn suggestieve mogelijkheden en gaven éven sterk zou willen gebruiken in de geneeskunde als bv. op het ogenblik vaak in de reclamebranche gebeurt, dan zou de mensheid veel gezonder zijn dan zij zich thans voelt. Hiermede wil ik de avond besluiten. Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden,

Om misverstanden te voorkomen: dit is alleen maar de "Vragenrubriek" en geen vrolijke vraagbaak. Op persoonlijke vragen kan niet worden ingegaan.

Vraag: Is zelfmoord altijd zonde?

Antwoord: Dit is afhankelijk van de opvoeding. Wat is namelijk zonde? Zonde, iets te doen, waarvan je meent, dat je het niet mag doen. Op het ogenblik, dat je dus overtuigd bent, dat zelfmoord goed is, is het geen zonde meer. Maar dan ook alleen in dit geval. Naarmate de zelfmoord meer een bewust ontvluchten is van de problemen van het leven, terwijl men meent te weten dat dit niet geoorloofd is, zal de consequentie erger zijn en de daad zondiger.

Vraag: Kan de ziel de terugkeer naar de aarde zelf bepalen?

Antwoord: Tot op zekere hoogte. In een heel drukke straat kun je theoretisch wel bepalen of je stil zult staan of doorlopen, maar de gevolgen van het stilstaan zijn soms zó onaangenaam, dat je maar liever doorloopt. Zo is het voor de geest ook. De ziel zien wij namelijk als de dragende kracht van het wezen, doch wij zeggen geest tegen het bewustzijn daarvan. Zij kan theoretisch geheel zelf bepalen of, - en wanneer en waar - zij terug wil keren. In feite wordt er echter een drang op haar uitgeoefend, waardoor zij genoopt wordt eerder tot een terugkeer dan tot een blijven te besluiten. Neem als voorbeeld, een geest leeft in Zomerland erg gelukkig. Nu wordt het tijd voor die geest naar aarde terug te keren. Dan kan die geest zeggen, ik heb het hier zó goed, dat ik er geen p... voor voel. Die geest denkt dan, dat Zomerland ook Zomerland zal blijven voor

haar. Maar zij staat nu stil in haar ontwikkeling. Door dat stil staan zal zij zich steeds van minder aspecten van het Zomerland nog bewust zijn. Wat overblijft is dan op de duur zó saai, dat een dergelijke geest al heel erg koppig moet zijn om nog langer daar te blijven en niet naar de aarde terug te keren met de hoop later terug te kunnen keren naar een nog hoger en beter gebied van de geest. Bewustwording is een proces en vraagt een voortdurende vooruitgang. Wanneer een bewustzijn stil blijft staan in onvolmaakte toestand, brengt dit een afsterven van het beleven met zich. Beleven is noodzakelijk, zolang het bewustzijn nog geen volmaaktheid heeft bereikt en dus in het AI-leven automatisch is opgegaan.

Vraag: Maar je kunt toch ook hoger gaan?

Antwoord: Dat ben ik met u eens. Maar als je bewustzijn je dit niet mogelijk maakt zal er niets anders opzitten dan terug te gaan. Voor wie kan vliegen is een doodlopende straat geen hindernis, maar wie nog niet vliegen kan, die zal terug moeten gaan, opdat hij langs een andere weg verder kan gaan. Menige geest is nog niet in staat om de hogere invloeden en trillingen van een hoge sfeer bewust te ondergaan en te beleven. Zij kan dus slechts zonder bewustzijn verder gaan. Maar het bewustzijn is voor haar de persoonlijkheid die zij niet prijs wil geven, dus keert zij terug.

Vraag: Is het zeker, dat de geest zich in het teruggaan vervolmaakt?

Antwoord: Neen, wel is het zeker, dat zij terugkeert met het doel dit te doen. Teruggang is echter niet mogelijk. Je kunt nooit minder worden dan je bent. Wel kun je jezelf met zoveel remmingen belasten, dat je niet eenvoudig meer kunt worden en een hele tijd nodig hebt, vóór je van deze remmingen vrij bent.

Vraag: Wat is de oorzaak van golfslijtage op spoorstaven?

Antwoord: Een kwestie van frequentie van het materiaal in verhouding tot de frequentie opgelegd door passerende treinen. De trein, die over spoorstaven gaat, zal alleen reeds door haar bewegingen een zeker ritme vertonen. Dit werkt zich uit in de vering, waarbij op het ene ogenblik een zwaardere, het volgende ogenblik op de rail een lichtere druk zal worden uitgeoefend. Wanneer de eigen frequentie van een spoorstaaf daarvoor gevoelig is, dan zal hierdoor een meewerken met de opgelegde trilling, resulterende in een zwaardere slijtage, zelfs soms een omzetting van het metaal op bepaalde plaatsen in verhouding tot lengte en eigen frequentie optreden. Waar het treinstel op de slijtplaatsen een stootje krijgt, zal op de duur altijd een zwevende druk juist hier worden uitgeoefend. Hierdoor ontstaat een slijtage, die op de duur zelfs door bijschaven of slijpen niet meer weg te werken is. U moet niet denken, dat ik een spoorwegwerker ben. Een dergelijke slijtage kan worden voorkomen door het gebruik van tot grotere lengte gelaste rails, waarbij het materiaal van homogeen gehalte en samenstelling moet zijn. Dan treedt er een verschuiven van het ritmisch moment op, waardoor gelijkmatige slijtage optreedt en slechts niet passende spoorstaven dus nog golfslijtage kunnen vertonen. Aangenomen moet natuurlijk worden, dat werking en vering van het bed ongeveer gelijk zal moeten zijn op alle punten van de gelaste staaf.

Vraag: Er werd tijeens een genezingsdienst door een echtpaar verklaard dat zij, werkende in een kerk waarin een scéance was gehouden, in het spreken belemmerd werden.

Volgens ..... is spiritisme duivelswerk en wordt het in de Bijbel veroordeeld.

Antwoord: Dit klinkt vreemd, omdat deze mensen met krachten uit de geest werken of zeggen te werken. Het lijkt dus wel iets van "Wat onze zaak past, is goed; de rest is slecht". Het zoeken naar een verklaring voor eigen falen in het beschuldigen van andere krachten uit de geest, kan op mij geen prettige indruk maken. Wanneer een spiritistische séance in een kerk wordt gehouden, vraag ik mij allereerst af, wat voor een kerk dit dan wel was. Zover mij bekend, zal zelfs de meest vrijzinnige voor een spiritistische séance zijn kerk niet openstellen. Tweede vraag: Van welke aard was de gewraakte séance dan? Indien de daar optredende krachten goed waren, zou hieruit een steun volgen voor alle werk dat zelf goed is. Waren de krachten duister, dan bevreemt het mij weer, dat zoiets in een kerk kan plaats vinden. Verder bevreemt het mij, dat men dit eerst tijdens de zitting bemerkt en niet voordien. Wanneer men werkelijk werkt met geestelijke genezing, zal men ook gevoelig moeten zijn om dergelijke dingen van te voren aan te voelen en zal men niet werken in een dergelijke omgeving. Bovendien zouden eigen leidende krachten dan toch wel inspireren en tonen hoe de kwade krachten te verdrijven, of hun invloed teniet te doen. Alles reageert op gelijke trillingen. Indien die storing is opgetreden, doordat er een spiritistische seance is geweest, kan dit alleen worden veroorzaakt door het feit dat de invloeden, die op deze

seance naar voren kwamen door de sprekers op de genezingsdienst werden aangetrokken, zodat zij daardoor belemmerd werden.

Dit is geen compliment voor henzelf. Het spijt mij dat ik dit zo zeggen moet. Ik zou verder op kunnen merken dat wanneer een buitengewoon zelfbewustzijn, misschien zelfs een zekere zelfverheerlijking bij deze mensen leeft en zij in een omgeving komen, waar een soortgelijke kracht bestaat, hierdoor een strijd en dus ook een voor hen kenbare remming op zal treden. Wanneer iets echter zuiver en goed is, dan kan niets dit goede aantasten, verminderen, of tot kwaad maken. Door het duister kan alleen datgene worden gehinderd of aangetast, dat in zich waarden draagt, die evenzeer kwaad zijn.

Ik vind deze vraag op zich niet aangenaam. Er denken hier sommigen nu: "zó!, wij weten al weer genoeg over die lui". Ik moest echter antwoord geven. Wanneer men dit echter alleen op bepaalde personen wil betrekken, wil ik er aan toevoegen, dat deze mensen desondanks te goeder trouw kunnen zijn in hun verklaringen en oordeel, zowel als in hun handelen. Zij kunnen dus menen goed te doen en zeer goed te zijn, waarin zij dan ook de grondslag vinden voor al wat zij zeggen. Dus s.v.p. geen hatelijke gedachten en reacties.

Vraag: Er werd gezegd: De wereld buiten u spiegelt u alleen uw eigen wezen, niet meer, niet minder. Later werd gezegd: Wie niet alle wijsheid der mensen bezit, zoek God in zichzelf. Want in de wereld zal men slechts zien, wat ontbreekt, doch niet, wat men bezit. Dit is een tegenspraak.

Antwoord: Dat is wel waar, maar als volgt lost men het op. Het ligt niet de geaardheid van de mens te erkennen wat hij bezit. Zijn aandacht blijft steeds gericht op wat hij niet bezit. Hij ziet dan ook in de wereld niet zijn gehele beeld, zoals het daarin bestaat, doch slechts hetgeen hij wil bezitten, maar meent dat het in zijn eigen wezen ontbreekt. Dit eerste citaat is overigens genomen uit een verhandeling - op verzoek - over de Swabhawat (boek over de kortste weg tot wijsheid door Saswitha). M.a.w., hier werd een reeks stellingen uiteengezet en de inhoud van deze lering verkort weergegeven. Hiermee moet men rekening houden. Wanneer wij vandaag, of morgen gaan vertellen, wat Boeddhisten, katholieken, of Chinezen geloven, dan zou u ons wel eens voor kunnen gaan houden, dat onze eigen leerstellingen anders zijn en wij dus in tegenspraak komen met hetgeen wijzelf steeds hebben gezegd. Maar dat is dan niet juist.

Wat die spiegeling betreft: alles, wat je bent en kunt zijn, tekent zich voor je af in de buitenwereld en is daar voor je kenbaar. Maar omdat je het beeld van jezelf, zoals het in feite is, niet wilt of kunt aanvaarden, zul je jezelf kunstmatig blind maken voor een bepaalde reeks van eigen uitingen en hun gevolgen in de wereld. De reacties, die daaruit voortkomen, worden dan meestal "noodlot" genoemd, of heten de schuld te zijn van een ander. Bovendien zijn er maar weinig mensen, die voortdurend hun rijkdommen weten te tellen, maar velen, die hun tekorten, vooral in kas, steeds weer overdenken en vaststellen. Zij zien dan naar de buitenwereld en zien daar overvloed. Zij realiseren zich niet, dat deze voor hen evenzeer bereikbaar is. Zo zullen zij zich steeds weer werpen op de tekorten, die zij in zich menen te bemerken. Een eenvoudig mens zal opzien naar een professor. Maar als het erop aan komt en de prof zou moeten doen, wat de eenvoudige mens steeds doet, dan zou je eens iets zien. Maar daarover denkt men niet. Men ziet alleen wat hij wel en u niet kan. Daardoor voel je je de mindere, of zelfs minderwaardig, terwijl je dit in feite helemaal niet bent. Men moet eigen-waarde steeds evenzeer weten te erkennen als de waarden van anderen.

Vraag: Waarom is de man in uniform zo aantrekkelijk voor vrouwen en de vrouw in uniform zo ergerlijk voor mannen?

Antwoord: De man in uniform is attractief, omdat het uniform nadruk aan het mannelijke vertoont en zijn houding daaraan aangepast is. De man in uniform gaat dan ook als een heerser door de wereld, hoffelijk, meester van de toestand. De vrouw in uniform is niet altijd niet attractief. Anders zouden de luchtvaartmaatschappijen niet zo klagen over de snelheid waarmee de stewardessen huwen, wanneer hun contract is afgelopen. Er bestaan echter uniformen voor vrouwen, die - vooral in legers - op een te mannelijke basis ontworpen zijn. Wanneer men een vrouw door een uniform er meer mannelijk doet uitzien en tegelijk die kleine afzonderlijke dingen verdoezelt, die haar juist een vrouw apart maken, dan wordt zij een massaproduct, dat voor de man minder belangrijk en aantrekkelijk is. De vrouw in uniform zal voor de man pas aanvaardbaar en attractief zijn, wanneer hij leert haar ware persoonlijkheid onder het uniform te zien. Kort gedefiniëerd, de man in uniform is aantrekkelijk voor de vrouw, omdat zijn uiterlijk de ware persoonlijkheid en innerlijk verhult, de vrouw in uniform is voor de

man onaantrekkelijk, omdat het uiterlijk de ware persoonlijkheid en het innerlijk verhult. En dat bedoel ik dan niet, zoals die ene heer daar erover denkt... .

Vraag: Kunt u ons horen zonder de oren van het medium te gebruiken? U ziet ons zonder de ogen te gebruiken, of niet?

Antwoord: Wat van u werkelijk belangrijk is, kan ik beter zien zonder de ogen te gebruiken dan met, want hetgeen men uiterlijk ziet, verbergt vaak wat er innerlijk leeft in de mens. Maar wat er in de mens leeft, is voor mij belangrijker dan het uiterlijk. Wat de oren betreft, ik gebruik ze wel. Maar ik moet ze toch wel opvoeren. Ik doe dit door trillingen ook nog op te vangen op mijn eigen wijze. Wil ik, wat ik waarneem, ook in woorden omzetten, dan moet ik het als woorden in het medium tot uiting brengen. Naar ik meen, hebt u meermalen op kunnen merken, dat wij zeer scherp kunnen horen. Misschien weet u het niet, maar het medium is enigszins doof, aan een oor zelfs tamelijk zwaar. Ik geloof, dat hieruit wel kan blijken, dat wij weliswaar van de oren gebruik maken, maar het gehoor zeer aanmerkelijk weten te verscherpen door andere invloeden naast dit gehoor mede op te laten treden.

Vraag: Ten tijde van Salomo werd een substantie, bekend als "sjamir", bewaard in een loden kistje. Is dit hetzelfde als radium?

Antwoord: Niet precies. Het was een vorm van pekblende, waarin inderdaad radium aan wezig is. Verder bevat het nog andere vervalprodukten. Sjamir, ofwel "de steen verbrijzelende worm" werd gebruikt onder meer om de stenen van de tafel, die de hogepriester droeg, te griffen en bepaalde glas- en metaalsoorten hierdoor te veranderen en actief te maken. Sjamir was dodelijk, mits op de juiste wijze gebruikt. Het werd niet, zoals gesteld, bewaard in een loden kist, maar in een gouden schrijn, versierd met edelstenen, die aan de binnenkant gevoerd was met drie lagen, te weten een laag lood, en laag zilver en een laag, waarin zilver en lood gemengd waren.

Vraag: Was degene, die voor de "Mona Lisa" poseerde, een man?

Antwoord: Als het een man geweest is, had hij toch weinig mannelijks en veel vrouwelijks over zich. Zover mij bekend was degene die poseerde een vrouw.

Vraag: Zijn alle ziekten terug te brengen tot een psychische oorzaak? Welk verband ligt er tussen de aangetaste delen van het lichaam en de psychische oorzaak?

Antwoord: Een ziekte is een aantasting van een bepaald lichaamsdeel en kan zowel vanuit de psyche als vanuit de buitenwereld worden veroorzaakt. De vatbaarheid voor uiterlijke invloeden kan echter door de psychische gesteldheid sterk vermeerderd of verminderd worden. Wanneer problemen aanwezig zijn, zal de geaardheid van de problemen en en de daarmee gepaard gaande spanningen over het algemeen bepalen, welke organen worden aangetast. Gevoelens van onzekerheid en overbelasting worden kenbaar in de maag. Drift en zorg, in de lever. Innerlijke onzekerheid en onvoldaanheid, vaak gepaard met een tekort (teveel?) aan problemen, nierkwalen. Longaandoeningen sterk bevorderd door een zekere levensverwerping enz. Er is dus zeker wel een overeenkomst, een relatie aan te wijzen tussen psychische spanningen en die ziekten die dan ontstaan. Het optreden van ziekten kan bepalend worden geacht voor toestanden zoals zij in het bewustzijn of onderbewustzijn van de mens leven.

Vraag: Kunt u iets vertellen over intuïtie en voorgevoelens?

Antwoord: Intuïtie noemt de mens meestal de mening die hij had, voordat hij een reden had om die mening te hebben. Intuïtie kan voortkomen uit geestelijke invloeden, uit een fijngevoeligheid, waardoor uitstraling en gedachtestromen van een ander kunnen worden aan gevoeld. Maar men noemt ook vaak intuïtie een gevoel berustend op het onbewust waarnemen van details die niet of eerst veel later gerealiseerd (beseft) worden. Voorgevoelens kunnen voortkomen uit angsten en verwachtingen, die in de mens liggen, maar zullen slechts zelden geheel waar blijken of geheel verwerkelijkt worden. Wanneer de voorgevoelens echter verwerkelijkt worden, dan kan worden gezegd, dat zij meestal stammen uit een werken van geestelijke raadgevers, dan wel uit een persoonlijk al dan niet bewust uittreden en het daardoor beleven van toekomstige mogelijkheden als een huidige werkelijkheid, vóór zij als zodanig op aarde gerealiseerd kunnen worden. Voorgevoelens zijn dus vaak onbewust erkende waarheden en waarden. Laten wij ons echter steeds aan de eenvoudige en stoffelijke verklaring houden. Pas wanneer dit geheel geen steek houdt, mogen wij ons aan een meer geestelijke verklaring gaan wagen. Dit is alleen maar een goede raad. Want anders sta je vandaag of morgen hele gesprekken met jezelf te houden. Zolang je dat stil doet valt het niet te veel op, maar als je het hardop doet, ben ik bang, dat je in een

afzondering terecht komt, waar zelfs je angstigste voorgevoelens tot werkelijkheid zouden kunnen worden.

Vraag: In *Worlds in Collision* van Immanuel Velikovsky staat, dat de aarde enkele malen in een andere richting is gaan draaien. Staat de zondvloed hiermede in verband?

Antwoord: Neen. De zondvloed was niet te wijten aan een verandering van draairichting van de aarde. Wel werd zij veroorzaakt door een verplaatsing van de aardas, gepaardgaande met een remming, waardoor tijdelijk de draaiing van de aarde werd teruggebracht tot 1/3 van haar normale snelheid. Dit is meerdere malen voorgekomen. Verder is de aarde enkele malen enigszins gekanteld. Mij is echter niet bekend, dat de aarde ter enigerlei tijd na haar afkoeling in een ander richting is gaan draaien.

Vraag: Het optreden van ijstijden, staat dat in verband met kantelingen van de aardas?

Antwoord: Neen, het staat in verband met veranderingen op de zon, waar de zonneatmosfeer dichter wordt en daardoor haar uitstraling en warmte minder. Dit kan als schok optreden en gaat voor de aarde gepaard met een verandering in het magnetische veld, soms gepaard met een snelle verplaatsing van de magnetische polen. U zult het wel niet meer meemaken, maar over 10 à 12 duizend jaar zou volgens de door ons berekende cycli waarschijnlijk op aarde een ijstijd optreden. Dan zul je altijd kunnen schaatsen in de buurt van Den Haag en Amsterdam. Wie dan nog leeft gaat misschien voor de wintersport naar Valkenburg. U hebt liever zomer? Hier is een troost. Waarschijnlijk zullen na 2.500 tot 3.000 jaar de tropische zones zich hebben uitgebreid, zodat Nederland dan in de subtropische zone komt te liggen voor zover het dan nog boven de zeespiegel uitsteekt.

Reactie: Alles onder water?

Antwoord: Maak u niet druk, mensen. Dan zijn jullie hier toch niet meer.

Vraag: In een kliniek werd iemand behandeld, waarna het hart stil bleef staan. Bij onderzoek bleek, dat de hersenen reeds geheel vergaan waren en waarschijnlijk dus reeds dood waren bij het begin van de behandeling. Wanneer overleed deze persoon, waar bleef de geest en het bewustzijn? Het lichaam leefde immers enige tijd nog normaal verder?

Antwoord: In de eerste plaats kan het ontbinden en vergaan van de hersenen zeer snel plaats vinden, zelfs binnen 20 minuten. Wanneer het hart stil staat kan het verval meteen beginnen. Wordt na een gedeeltelijke vernietiging, door bv. hartmassage, tekenen van leven opgewekt, dan zou dit een zuiver automatische functie zijn. Er kan dan worden aangenomen, dat het stoffelijke bewustzijn, buiten wat er berust in de kleine hersenen, zenuwknoppunten etc., vernietigd is. Het geestelijk bewustzijn zal volledig blijven voortbestaan, doch de geest zal zich zolang er nog een levensmogelijkheid is met het lichaam over het algemeen blijven identificeren. Zij zal dus waarschijnlijk in of bij het lichaam blijven vertoeven. Nemen wij als punt van overlijden aan, de scheiding tussen stof en geest, dan zouden wij kunnen zeggen, dat dit lag 48 tot 72 uren na het stilstaan van het hart. Zeggen wij het op basis van het stoffelijke bewustzijn, dan kunnen wij zeggen, dat dit plaats vond tenminste 20 minuten nadat een ophouden van circulatie in de hersenen deze als bewustzijn vernietigde. Een algehele vernietiging van de hersenen kan echter niet vóór het overlijden - wettelijk - plaats hebben gevonden, daar de kleine hersenen tenminste aanwezig moeten zijn, wil het lichaam organisch blijven functioneren.

Vraag: Kunt U nog iets vertellen over de geheimen van de Gobiwoestijn in oude tijden?

Antwoord: Het was eens een bloeiende beschaving. Eerst theocratisch, daarna bestuurd door militairen. Daardoor raakte het bestuur in de soep. Toen hadden zij misschien nog wel soep, maar geen water meer, doordat de waterlopen en bevoeiingen verstopt raakten. De restanten van deze beschaving vluchtten toen weg. Gedeeltelijk zijn deze resten opgegaan in de Kirgiezen en Tartaren, enkelen kwamen in de bergen. De wijsheden van dit volk werden overgebracht, hoofdzakelijk via de bergvolkeren naar het Zuiden, dus Indië.

DEFINITIES VAN HENRI

Nu wil ik nog een paar definities geven. Die punten mogen evengoed geestig als ernstig zijn. Zij zeggen bv. tegen mij: Henri, definiëer een kip. Dan zeg ik: een vrouwelijke dierlijke eiermachine. Klaar. Als men mij vraagt: definieer mij nu eens "waarheid", dan zeg ik, "Waar is al datgene, wat eeuwig zichzelf gelijk blijft. Onwaar is alles, wat veranderlijk is en niet zijn gehele of ware wezen aan ons toont en kenbaar maakt. De kern van alle dingen is waarheid, de verschijning van alle dingen is echter onwaar."

O.d.V.:

De Orde der Verdraagzamen is een vereniging, waarin de leden de verdraagzaamheid beoefenen en met elkaar kibbelen, wie het verdraagzaamst is. Hatelijk? Wij kunnen het ook nog anders doen. De Orde der Verdraagzamen is een groep, die als eerste trap naar de ware naasteliefde zoekt te komen tot een begrijpen en zo ook verdragen van de mens, om zo zelf te komen tot een deelgenootschap met de kosmische liefde.

Trouw: (Bestaat niet).

Daar hoor ik een vrouw spreken. Maar ik zou haast zeggen: spreek voor uzelf. Trouw is niet: een zich houden aan of een zich onthouden van een bepaalde reeks van handelingen. Kort omschreven is trouw: het in je dragen van een waarde, die jij als waardevol erkent en te allen tijde zult bevestigen, ondanks de kosten en lasten die dit voor jou met zich kan brengen. Die kosten liggen dan zowel op geestelijk als op stoffelijk terrein. Dit soort trouw komt gelukkig op aarde meer voor dan menigeen zou denken. Het is alleen maar jammer, dat men het begrip "trouw" vaak verwart met een soort wederzijds bezitsrecht.

Het geweten: (Bestaat niet).

Alweer? Ik ben het niet met u eens. Nu kan ik wel zeggen: spreek voor uzelf, maar dat is hatelijk en bovendien pleeg ik dan plagiaat bij mijzelf. Iets wat ik liever maar niet doe. Geweten is datgene in de mens dat hem, zij het door aangeleerde waarden af ervaringen, hetzij door innerlijk weten of kracht, in staat stelt een oordeel uit te spreken omtrent het al of niet, goed of kwaad zijn van eigen daden en gedachten. Een geweten bestaat. Ontledende kun je dan verder zeggen, het geweten bestaat, zoals het stoffelijke wordt gekend uit de waarden die met de opvoeding worden ingepompt, de waarden, die in bet geloof zijn vastgelegd en de waarden, die de maatschappij onontbeerlijk voor haar voortbestaan acht. Daarnaast bestaat het geweten geestelijk uit een totale reeks van ervaringen, omvattende alle vroegere bestaansvormen en waarden, neergelegd in een begrip omtrent wat voor het "Ik" al dan niet aanvaardbaar is, waardoor een verwerpen op kan treden of een als kwaad beschouwen van al hetgeen voor eigen verdere bewustwording niet bevorderlijk is.

Zang:

Verschillende definities zijn hier mogelijk. Ik begin met de ergste. Een genot voor de zanger, een kwelling voor de toehoorder. Ten tweede: zang is in tonen en woorden uitgedrukte gevoelsreeksen die weergegeven worden, verklaard, hoe de mens zich voelt in de termen van een componist. De derde en misschien wel meest juiste: de magische werking van de menselijke stem, waardoor hij in zich en anderen waarden kan wekken, die behoren tot het meer onstoffelijke terrein. De laatste definitie is misschien wel de meest juiste, daar zij het gehele terrein van de zang omsluit zonder de uitvoering te bepalen of te beperken. De eerste daarentegen betreft slechts een betrekkelijk klein deel van de zangers en toehoorders.

Amusement:

De inspanning, die de mens zich geestelijk getroost, wanneer hij zich wil ontspannen. Hij noemt deze fase amusement, omdat zij meestal tot een tijdelijke vervlakking van het eigen bewustzijn leidt. U kunt ook nog zeggen; amusement is een industrie, waarbij men geld verdient door voor te geven in staat te zijn anderen te amuseren. Ook kun je nog zeggen - en dat is misschien weer de betere vorm -, amusement is de kunst anderen te ontspannen, terwijl men gelijktijdig hun geestelijke inhoud vergroot. Maar dat is de beste soort van amusement en dit schijnt de laatste tijd nogal zeldzaam te zijn geworden.

Snobisme:

De neus ophalen voor iets van anderen, terwijl jezelf niet in staat bent het beter te doen. Ook wel: een snob is een mens die zijn eigen onbenulligheid verbergt achter een voortdurende verveling. Of iemand, die eigen onvermogen en onbekwaamheid verbergt achter een voortdurend redeloos veroordelen van anderen. Zo komen wij haast tot een definitie van een criticus, maar daar ligt wat meer ernst in.

Criticus:

Van een criticus kun je zeggen: een goede criticus is iemand, die misschien zelf niet bekwaam is tot presteren, toch anderen door zijn kritiek opbouwt, zodat zij meer en beter zullen presteren, dank zij zijn oordeel. Een slechte criticus is dan de man, die het werk van anderen afbreekt, omdat hijzelf toch niets kan.

Spot:

De methode om je mening te zeggen zonder serieus te lijken. Vandaar pijnlijker dan een oprecht gesproken verwijt. Met andere woorden, spot is een oordeel.

Jalousie:

Eigenliefde, vermomd als liefde, die aan de geliefde het recht niet gunt, wat hij - of zij - voor zichzelf zou kunnen willen nemen. Jalousie is dus eigenliefde. Want anders ben je niet jaloers. Anders gezegd, jalousie is een vorm van zelfaanbidding, waardoor men meent de geliefde te moeten beheersen om recht te doen aan zichzelf. Misschien pijnlijk, maar waar. Wanneer iemand jaloers is, berust dit meer op gekwetste eigenliefde en bezitszucht dan op werkelijke liefde. Geloof dat maar. Ik ben ook eens jaloers geweest op een soldaat. Hij had een goed figuur, een mooi pakje en extra pruimtabak en ik zat maar op een hondenwagen. In feite gunde ik mijzelf, wat hij had, maar aan hem gunde ik het niet. Waar of niet? Zo is het altijd.

Woede:

Een onbeheerste verklaring van het feit, dat je ergens niet mee akkoord gaat. Ook wel, een verzet met geweld tegen anderen, ontstaan door eigen onvermogen de situatie in handen te houden.

Zo, nu weet ik niet, of ik u alleen maar geamuseerd heb. Ik hoop van niet, want dan zou men mijn beantwoording van vragen en de rest alleen als een vorm zijn van amusement. Ik wil nog een kleine definitie hieraan vastknopen:

In de schijnbare spot verloochent de waarheid de droefheid van eigen ervaringen.

Met andere woorden, ik zeg het misschien wel eens wat gek en volgens u misschien niet altijd juist en raak, maar ik probeer de waarheid te zeggen, zoals ik die zie. Wat meer is, ik probeer haar zo te zeggen bovendien, dat u, of u het wilt of niet, er iets van zult zien zoals ik het zie, U hoeft het niet met mij eens te zijn, dat vraag ik niet, naar u zult toch begrijpen, waar ik op aanstuur. In mijn eigen bestaan heb ik wel geleerd dat een misplaatste eigenliefde een mens er vaak toe brengt het leven van anderen te vernietigen. Het is vaak een verkeerde voorstelling van jezelf die je leven ongelukkig maakt en het anderen onmogelijk maakt je geluk te geven of met je gelukkig te leven. Daarom hoop ik, dat u achter mijn kleine hatelijkheden iets zult voelen van die waarheid. Maar daar zou ik haast te ernstig worden en ernst past mij nog niet. Later misschien, maar nu nog niet helemaal. Ik zal het daarom hier maar bij laten.

Overigens, ik lach graag met u, maar ik lach nooit om u en ik hoop, dat het bij u hetzelfde geval is. Goedenavond.